

Větrník

Čtvrtek

Radnice na radnici

17. října 1996

DNEŠNÍ PROGRAM

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00-17:30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15:30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Josefův důl	malý sál
14:30	Vítání DS Horní Moštěnice	MěÚ
15:00	Vítání DS Horní Moštěnice	před divadlem
16:00	představení Richard N.Nash	
	SDO Radnice: Obchodník s deštěm velký sál	
19:30	představení Richard N.Nash	
	SDO Radnice: Obchodník s deštěm velký sál	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	rozbor představení KPR	půdička
22:30	společenský večer	Kramářova vila
22:47	přímý přenos Vobskoč-bingo	velký sál

Recenze

Divadelní spolek J.K.Tyl z Josefova Dolu přivezl na Krakonošův divadelní podzim inscenaci hry brazilského autora Guilherma Figueireda

V tomhle domě spal bůh. Je to jedna z řady parafrází na jednu z feckých bájí, kte-

rých autor (vystudovaný v Řecku) napsal ví- ce. Stejně tak je to jedna z mnohých parafrází konkrétně na téma Amfitriona (připomeňme si Plauta, Moliéra...) Dodejme ovšem, že pokud jde o hry Figueredovy, nepatří tato právě k nejlepším: je to konverzační komedie s ne zcela skvěle napsanými zvraty, u níž je navíc tento žánr narušen před závěrem hry protivá-

lečnou sekvencí Amfitrionovou po návratu z vítězné bitvy, která je na jednu jako by vystřižená s psychologického dramatu; najednou se objevuje nové téma, o němž se do té doby nehrálo, které původní téma nerozvíjí a od něhož se pak postavy jen těžko dostávají zpět k žánru konverzační komedie. Samotný závěrečný proslov Amfitrionův, v němž vlastně je svou vinou nucen přiznat to, co vlastně celou dobu popíral, už je opět v řádu původního žánru.

Režisér Josef Doležal hru proškrtal a upravil ku prospěchu věci a má jistě významný podíl na skutečnosti, že herci daný žánr poměrně důsledně naplňují - opět s výjimkou oné psychologické scény, která je

stejně traktována i ve složce herecké (i když je herecká práce sama o sobě i v této situaci kvalitní). Tam, kde má hra vtipnou slovní situaci, dokázali ji režisér i herci podepřít - za všechny jmenujme například úprk bohů do stran do ženských ložnic, jejich návraty, opět- né odchody, facku, vzdechy... Rezervy insce-

nace jsou ještě v posledním jednání, kde by měly být přece jen výraznější akcentovány

proměny při zveřejňování nových nápadů, aby vše bylo přehlednější. Také by stálo za úvahu úvodní "rozhlasovou" sekvenci nesitovat dozadu, ale stejně jako samotný závěr hry do hlediště.

Co se týče herecké práce, je třeba ocenit především výkon Josefa Bartáka v roli Amfit-

riona. Ale také Alkména Jany Řerichové mu byla důstojnou partnerkou. Výkony druhé dvojice (Markéta Szatvarová a Jan Kosák) nejsou tak výrazné, ale i ona se snaží v rámci svých možností daný žánr naplňovat.

Můžeme tedy konstatovat, že jsme viděli představení příjemné, které nás pobavilo.

ex

Pozitivně vzrušené dopoledne

Včerejší hodnocení žlutické inscenace Premiéra mládí začalo celkem tradičně a v poklidu, oceněním všech pozitiv, především hereckých schopností (přičemž představitelka Renaty paní Zajíčková stála prvně na jevišti!) a upozorněním na rezervy, které s sebou inscenace nese. Hodně jsme se zabývali závěrem inscenace, tím, jak jej kdo chápe - v tom ani porota nebyla jednotná. To ovšem vedlo k pestré diskusi o tom, o čem hra vlastně je, zda od ní (od textu) nechceme příliš mnoho, zda mu (též inscenaci) nepodsouváme záměry, které nemá. Důležitý bod do diskuse vnesli Kopři, kteří se mimo jiné zabývali tím, že některé situace, především ta s únosem letadla, jim připadají nelogické. Tak jsme se vlastně postupně dobrali k tomu, že hra se vlastně právě v této situaci najednou láme, že v ní autor najednou nakusuje jiná, předem nepřipravená témata. Že vlastně od oné linie strachu ze samoty a postupného nalezení vzájemného vztahu obou protagonistek se dostává až k jakési snaze o filozofickou rovinu v podobě jejich touhy zachránit nejen sebe, ale celou společnost. Tím pak najednou docházíme k poznání, že tato hra nemá přesně určený žánr, že je třeba v inscenaci si jej přesně vymezit a podle tohoto vymezení předlohu upravit. Kdyby ve žlutické inscenaci, tak jak ji obě herečky od počátku hrají, byl v tomto smyslu upraven závěr hry (situace s letadlem), pak by závěrečná katarze - kdy ztrácejí strach a domov nacházejí v sobě i přesto, že pak jsou za reálné činy potrestány, kdy sice umírají, ale jsou svobodné - význačně pregnatnější.

Nakonec jsme slibně se rozvíjející diskusi museli utnout, protože udeřila jedenáctá a s ní i počátek přednášky Larisy Solncevy. Tak aspoň ještě v závěru stačil profesor Císař poděkovat žlutickým za to, že nadprůměrně nasazenou lafkou kvality inscenace umožnily tuto zajímavou diskusi.

ex

Snad příště!

Vymezený čas nemohl stačit včera před polednem k informaci o tom, co se děje v ruském divadle. Larisa Solnceva, kandidátka uměleckých věd z Moskvy, přítelkyně a znalkyně českého divadla a v posledních letech pravidelná návštěvnice Vysokého se o to přesto pokusila. Vzhledem k tomu, že současná informovanost o ruském divadle u nás není zrovna velká, byl její pokus o krátkou charakteristiku současných proudů ruského divadla, tak jak se vyvíjí v proměnlivých podmínkách, zajímavý. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že současným trendem je propojování amatérského a profesionálního divadla, široké styky jednotlivých souborů a osobností se zahraničím, dominující zaměření na alternativní divadlo a intenzivní hledání nových možností a zdrojů s respektováním tradice ruské divadelní kultury. Své krátké vystoupení doplnila dvěma ukázkami. Viděli jsme ruskou verzi Zahradníkovi hry Sólo pro bící v perfektním provedení předních ruských herců starší generace a český dokument o návštěvě Divadla Na Tagance v Praze v lednu 1991. Larisa vše komentovala s roztomilostí a šarmem sobě vlastním. Škoda jen, že jsme se nemohli seznámit s materiály nejsoučastnějšími, tak jak bylo původně avizováno. Snad příště.

cís.

Umíte rusky?

Jestliže jste si na otázku odpověděli kladně, můžete si přečíst knížku Divadlo v duchovním životě Čechů a Slováků, kterou napsala Larisa Pavlovna Solnceva. V knížce jsou zúročeny i poznatky z pobytu na předhládkách ve Vysokém n. Jiz.

cís.

Dobry text je vyzvou pro herce i rezhisera.

Divadelni spolek z Radnice ma historii dlouhou a bohatou. Presvedcivě nas o ni informuje v programove brozoure prehlidky. Je na prehlidce podruhe a to opet po trinacti letech. Stejne jako minulost ma bohatou i soucasnost. Ve svem stredu ma 3 aktivni rezhisery, coz neni zase obvykle. Ma tim padem i bohatou frekvenci uvadenych titulu. Radnice jsou obec s 1700 obyvateli a sam soubor ma k padesatce clenů. Organizuje v roce 2 divadelni prehlidky. Jednu oblastni postupovou divadla pro deti a jednu svou vlastni. V soucasne době nema soubor pry ty nejlepsi podminky. O svuj stánek vzhledem k špatnému technickému stavu budovy prišli. Nové, zrekonstruované zařizeni patri mestu a soubor tam dost tvrdě plati najemné. Celou situaci neulehcují ne zrovna nejlepsi vztahy s mestským úřadem. Zato jim to vynahrazuje úřad okresni, který jim fandí a preje. Dokonce douhají, že je sem prijede podpořit i pan přednosta.

Inscenaci Obchodník s deštém režiruje pan JAROSLAV VYČICHLO. Ptala jsem se. Pane režisere, to je ale náročná dramaturgie. A krásná hra.

Já jsem toho názoru, že stojí za to nabít si nos na něčem kvalitním, než na špatném textu. Dobry text je vyzvou pro herce i rezhisera. Hercům dáva velké šance, ale vyžaduje samozřejmě i herecké dispozice. Udělal jsem si i vlastni dramaturgickou úpravu, vzhledem k délce jsem dost škrtal, i když s velkou lítostí. Celkový výsledek budou muset zítra posoudit diváci. Pokud režiruji, dělám většinou náročné tituly. Ale obchodník s deštém se vznášel nad našim souborem už dlouho. Chtěl ho s námi dělat původně pan Kotva, herec Činoherního klubu v Praze, který je původem z Radlice. V soucasne době je však nemocný, takže jsme se do toho nakonec dali sami.

Co byste přál svému souboru pro zítřejší představení?

Samozřejmě především úspěch. Protože soubor neroste jen velkými úkoly, ale také úspěchem. Úspěch má velký motivační význam. Stejně tak motivující může být i účast na vrcholové prehlidce. Přál bych si, aby představení fungovalo alespoň tak, jak doposud. Jsme ale ochotníci, takže člověk si není nikdy jistý, co se kdy s představením vlivem různých podmínek může stát.

Za scénografické řešení inscenace může na vysoké prehlidce všem důvěrně známý JOSEF PŠENIČKA.

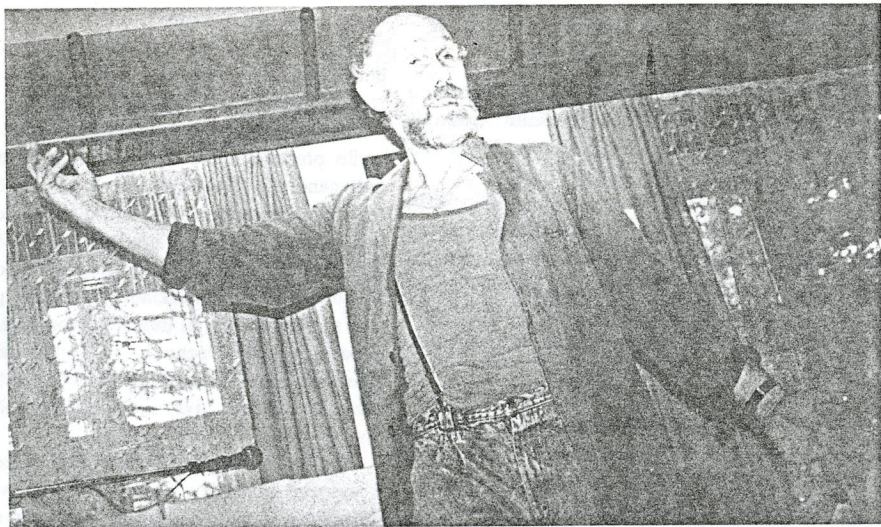
Řekněte, jaký je to pocit, když jste tu tak "profláknutej" a teď najednou účast s vlastním souborem?

Musím se přiznat, že mám přeci jen z té prehlidky o něco míň než jindy, protože tady jsou ty nervy. Nesu tentokrát taky svou kůži na trh, tak je ve mně menší dušička. Už od začátku prehlidky si pořád tak v duchu poměřuji každé představení s tím našim a říkám si - jsou lepší nebo horší, jak obstojíme. Jen abychom nebyli "poslední": To "předposlední" mi už stačí. A lepší samozřejmě beru s radostí. I když jde jen o pomyslný zebříček.. Už účast je odměnou pro všechny soubory. Odměnou pro všechny, kteří v době, kdy se většinou veškerý volný čas zpeněží, dělají divadlo s láskou a nezištně pro radost sobě i ostatním.

Nebojíte se, že vám tady kamarádi něco vyvedou? Sám jste se účastnil za ta léta řady "lumpären"? Já jsem už tady zažil lecos, takže mne nic nemůže překvapit. Ale já jsem hrozně rád, že i tohle, humor a celý ten bezvadný společenský život zůstal i po těch letech stejný. Tvoří vlastně druhou, rovnocennou část prehlidky. A to je dobře.

cis

Odpoledne se Cyranem a....

Včera odpoledne nám v jídelně Kramářovy vily předvedl Jirka Hlávka své autorské představení. Sdílela jsem jeden stůl s prof. Císařem, takže jsem využila našeho společného přesunu z vily do divadla na valnou hromadu Vobskočáku a zeptala se: Janku, co ty na to?

"Byla to zajímavá situace, která samozřejmě nemohla být, jak jsem očekával, o ničem jiném než o divadle a takový ten nešťastný osud člověka, který divadlo miluje a nikdy se nedostal k velkým rolím, je sice často nějak hrané a zpracované, ale pořád velmi vděčné téma. Na začátku se otevřelo zajímavě. Myslím si, že projekce do Cyrana je naprosto v pořádku, je to princip, který jsme tu ostatně zažili už u Dobronína. Ale možná je trochu problém, kdy skončit s vlastní produkcí Cyrana, s tím, že ho jako hraje - tam si nejsem jistý, jestli toho Cyrana a vůbec citací divadelních textů nebylo příliš, protože si myslím, že větší síla byla v Jirkově takřkajíc autorském herectví."

KLUB REŽISÉRŮ - POTŘETÍ!

V sobotu v 11. hod bude k vidění a slyšení:

= kramářská píseň o ukrutné sebevraždě smrti milenců zde v blízkém kraji se odehrávající, v novinách dosud nezveřejněná, obrazy je píseň umně od Aleše Němečka doprovoděna.

= historická píseň o Oldřichu a Boženě, tentokrát nejen zpívaná, ale i hraná s rekvizitami a zvřaty přímo reálnými.

= přímo do dřene dnešního času tne píseň žhavě současná (nikoliv sousedská - jak uvedeno v minulém Větrníku), jejíž text pro zájemce bude připraven. S účastí publika se počítá!

Vše je umně RUKOVODNĚ (nikoliv rukorodně - jak uvedeno v minulém Větrníku) připraveno lektorem Jiřím Hrašem. TEDY! JIŽ ZA DVA DNY! Vstupné volné!

pal.

ex

Hrát divadlo pro svého diváka. To je důležité....

(S Václavem Kunešem o účasti souboru z Horšovského Týna na letošním Jiráskově Hronově se hrou Alda Benedettiho Třicet vteřin lásky.)

V závěru loňské vysoké přehlídky jsem vašemu souboru současně s gratulací k doporučení na Hronov řkala, že ono to na Hronově nebude až tak lehké a ať se na to připravíte. Jak to nakonec dopadlo. Je to nějaký rozdíl, hrát na vysokém přehlídce a na Hronově?

Vysoká přehlídka je výjimečná právě svou specifickou atmosférou, která způsobuje, že se tu souborům našeho typu dobře hraje. Mimo všech těch věcí které jsou dány pořadateli, je to také myslím především v obecnstvu. V typu lidí, kteří do divadla chodí a jak divadlo vnímají. Je to v podstatě typ občerstva, pro které hrajeme doma. V Hronově je to jiné. Schází se tam spousta lidí různých zájmů, zkušeností a také požadavků na divadlo. Na Hronově alespoň podle mého názoru převládají v posledních letech čím dál více velice vyhraněné skupiny diváků s vyhraněným názorem na divadlo, kteří náš typ divadla již předem odmítají.

Tak jak to letos na Hronově bylo. Myslím, že jste se letos rozbouřili, možná i pobouřili - podle toho o jaký typ diváků šlo - hronovskou atmosférou.

Já jsem věděl, do čeho jdu. Myslím, že i soubor. (Ostatně na Hronově jsme již jednou hráli.) Věděli jsme, že se nám nebude hrát dobře, ale chtěli jsme v rámci svých možností odvést co nejlepší výkon. Hráli jsme dvě představení. To první bylo vstřícnější, to druhé bylo naprosto jiné. Tam jsme hned od počátku cítili, že jsme odmítáni. Nevím, proč tam ti diváci přišli, snad z povinnosti, ze zvědavosti, nevím. Jejich přinejmenším chladné a při nejhorším odmítavé reakce působily zpětně po představení a musely ho

nutně negativně ovlivnit.

Myslíte si, že je to záležitost obecnějšího charakteru, že venkovský soubor, který postoupí na Hronov, má tam těžší situaci?

Ano, vesnický soubor většinou hraje divadlo především pro svého diváka. Tím je ovlivněno vše. To je prvotní. V Hronově se tohle výchozí ovlivnění ztrácí. Nastupují ještě jiná kritéria, kterými je představení prověřováno. A tady může docházet k rozporu. U souborů jako je například Klapý, který pracuje s výraznou režijní individualitou, totéž je třeba i případ Ořechova, se tento rozpor zmenšuje. Ale i tak může docházet k problémům. A jak víme, i tyto soubory tady problémy měly.

Dobře. A měly by podle vašeho názoru z vysoké přehlídky postupovat venkovské soubory na Hronov i se všemi riziky, kterým se tak vystavují?

Myslím, že měly. Protože každý ten soubor by měl na vlastní kůži poznat, že existují ještě jiná kritéria mimo prověřování vlastním divákem. I když třeba náš soubor ta rizika podstupuje i jinak. Nehrajeme pouze ve své lokalitě. Ale pořád je to příbuzná krevní skupina diváků. A to je něco úplně jiného než divácký okruh Hronova. Hronov je svým způsobem krutý. Netolerantní. To, co se mi nelíbí, prostě nerespektuji. Odejdu a prásknu dveřmi. To si myslím, že by se nemělo. Jsme všichni ochotníci. Měli bychom si vzájemně naslouchat. Vždyť přeci to, co se do Hronova dostane, prochází těmi nejrůznějšími sítí a je to ten který rok to nejlepší, co se v určitém typu i druhu divadla urodilo. Ale přes to všechno si myslím, že je dál třeba nosit svou kůži na trh. Půjdu, myslím si, že jsem někdo a ono mi to nevyjde. Říkám si, co se děje, co mne zradilo. Kladu si ty otázky. A to si myslím, že je důležité. Myslím, že je třeba, aby tím každý prošel, aby si to ošlapal, prožil. Pak asi teprve získá tu skromnost, pokoru, které by každý z nás, kdo dělá divadlo, měl mít. cís.

P.S. Omlouvám se tímto panu Kunešovi za to, že jsem ze zajímavého rozhovoru vypustila některé myšlenky, které nesouvislely přímo s vymezeným tématem. Možná na ně ale ještě zbudě místo. cís

Vobskočák zve dnes naposled!

Pozor!!

Ještě stále máte jedinečnou příležitost zúčastnit se přímého televizního přenosu

>> VOBSKOČ - BINGO <<

dnes večer ve velkém sále divadla.

Podmínkou pro vstup je nejen ochotná spolupráce s televizním štábem a chuť hrát, ale především vlastnictví bingo tiketu, který lze zakoupit u patřičných lidí na patřičném místě (obě viditelně označeno) za Kč 20,-

Neváhejte, ve hře budou velké peníze - celkem 13.750 dolarů a 75 centů (ovšem v různých světových měnách). Je to vaše velká životní (a možná jediná) příležitost!

Již dnes ve 22.47 hodin letního času!

Čistý výtěžek večera pak bude věnován na konto vysoké přehlídky.

Oceňujeme,

že na dnešní přehlídkové představení souboru z Radnic ohlásil svou účast i přednosta Okresního úřadu v Rokycanech pan ing. Jaroslav Held (možná prý i s doprovodem). Je to důkaz, že bere účast radnických ochotníků ve Vysokém jako dobrou reprezentaci svého okresu. Kéž by tomu tak bylo všude! ex

Helenka Vondrušková

na četné dotazy všem sděluje, "že je ráda, že má hezký klobouk!" Jsme přesvědčeni, že kvalita pokrývky její hlavy dosahuje opravdu kvalit zmíněné citace. Vzkazujeme Helenko pozor, klobouky nežerou jen koně. A ne-dej bůh, abychom Jaroslavovi ztrátu museli vysvětlovat! cís.

*Ubíhá přehlídka
- hup - pálka je tady,
přijížděj spozdilci,
houstnou naše řady.
Vobskočák valil se,
zase něco chystá,
jak nám všem potvrdí
ta nejvyšší místa.
Zlomil se pobyt náš,
nechcem věřit tomu,
že za dny tři - čtyři
musíme jet domů.
Koupím si čepici
a budu ji nosit,
ať jsem zas brzo zde
Krkonoše prosit.*

*Nálada růžová, počasí nám přeje,
porota příjemní, fernet bezva hřeje,
Větrov pan Tahovský rukou pevnou třímá,
kéž jinde jako tu
je nám vždycky prima.
Jdou hlasy éterem
žádné špatné zprávy,
že jen tak abychom
udrželi zdraví
mnozí se začínaj
taky jindy sbíhat.
Proto všem - nám i vám
a divadlu
VIVAT.*

Večírky ve vile

Určitě se osvědčily. Je bezvadné, že je k dispozici více prostorů. Že když nechceme právě tančit, že si máme jít kam popovídat. Též "pěvecká sdružení" mají kde být. Vila je zkrátka naše! (Někteří praktici tvrdí, že kdyby v průběhu večerů přehlídkoví statistici dělali revize i na pokojích, procento využití vily by se s největší pravděpodobností ještě zvýšilo. Jde pouze ovšem o nepodložené údaje.) ex

Valná hromada Vobskočáku

Začala včera v 16.31 vysockého (tedy let-
něpodozřimnězimního času) a začala tradičně:

prezide
nt visel,
standart
a a zlatý
poklad
byly
přinesen
y, čtecí
zařízení
s textem

hymny fungovalo. Dál už se však nesla i přes
prvky humoru v duchu seriózním: serióznost
byla na místě, neb podle loňského rozhodnutí
valné hromady byl spolek zaregistrován na
ministerstvu vnitra pod č. II/S-05/1-28805/95-
-R dne 18.12.1995. Z toho nám plynou i ně-
které zákonné povinnosti: zvolili jsme nové
předsednictvo ve složení Vláda Dědek - pre-
zident, Mirek Morávek - viceprezident, Vlas-
ta Ondráček - jednatel, Helenka Vondrušková
- pokladní, Maruška Trunečková - hospodár-
ka,

Pe-
pík Pše-
nička -
evidenc
e člen-
stva.
Revizní
komise
byla
zvolena
ve slo-
žení Zakopal, Vaverka st., Merc.

K letošní valné hromadě měl spolek 159
členů. Tři nás během roku bohužel nenávrat-
ně opustili. Leč z čekatelů se rekrutovalo dal-
ších 11 nových členů, takže současná bilance
je 170. Skutky nováčků nutné pro přijetí byly
mnohdy originální, včetně polibků preziden-
tovi. Nicméně největší podělek sklídl Honza

Hajných, jehož sponzorský dar 1000 Kč spol-
ku prezentoval jako skutek Honza Hejral ju-
nior.

Bylo učiněno významné rozhodnutí, že
od příštího roku se každý Vobskočák přibvší
na přehlídce zaregistruje u Pepíka Pšeničky
a složí zápisné (které je zároveň členským
příspěvkem) ve výši 10 Kč. Kdo z jakýkoliv
důvodů nebude moci přijet, zašle Kč 20,-.

Když tohle po sobě čtu, mám pocit zápi-
su ze schůze. Ale jsou to podle mě důležité
informace a na srandu, která taky byla, mi ně-
jak nezbyvá místo. Když to tak všechno sle-
duju, duch Vobskočáku, jeho poslání se po-
někud proměnilo. Myslím si, že je to dobou.

Kdy
ž si
tak
vzpo-
men
u na
usta-
vují
cí
schů-
zi

v dobách hluboké totality, pak si vybavuji
především potřebu srandy, uvolnění, relaxa-
ce, spikleneckví.

Dnes už jdeme hloub - ve snaze pomoci
přehlídce, na kterou všichni rádi jezdíme, co
nej
víc

Ta
kže
: tu
"zp-
ráv
u
ze
sch
ůze"
mi promiňte. A přijďte všichni na tele-
vizní natáčení VOBKOČ-BINGO - bude
sranda!

ex

Přijímání nových členů (Jan Hejral jr - ten vpravo?!)

Větrník o sobě

Nejsem si úplně jistá, jestli tiráž bývá nejčtenějším místem novin. Proto bych chtěla připomenout, že jsme změnili "rozmnožovače". Letos tuto důležitou práci vykonává pracovník Městského úřadu ve Vysokém Ing. Jiří Bartoš. Tohle ovšem dělá mimo svoji pracovní dobu. Nemá to lehké, protože tiskací mašinka už je náladový stařeček (a opravář, který ji v pondělí dával do pořádku prohlásil, že náhradní díly už má jen na jedinou opravu!). Leč zatím je pan Bartoš statečný a potivě funguje, i když v době, kdy tuto spolupráci přislíbil, určitě zdaleka netušil, zač je toho loket. Za všechno děkujeme! Moc nám letos pomáhá taky Pavla Vaňková: přepisuje všechny příspěvky, které obdržíme jinak než na disketě a opravuje v čistopisech naše překlepy. Ani ona to s námi nemá lehké, ale taky je statečná. Jsme rádi, že ji máme!

ex

Jste unavení?

Všechno vás bolí?

Přijďte relaxovat k Jurovi Staňkovi do pokoje! Jeho autotrakční lehátko je záračné! Úplně nové, neotřelé zážitky! Budete překvapeni!

Upozornění. Přednost mají ženy a dívky.
cís.

Na nočním stolku

profesora Císaře se našla náušnice Alenky Exnarové - Větrníkové. Vysvětlení, že ke ztrátě došlo pravděpodobně při spolupráci jmenovaného s redaktorkou na článku pro Větrník, neobstálo. Doufáme, že nedojde k dramatickému vývoji událostí, neboť by tak bylo ohroženo vydávání oblíbeného přehlídkového plátku a práce poroty.

cís.

(V)omluva

Vláďovi Vodseďálkovi coby vítězi finále nehrajících kapitánů v Hejšamošuhej: ten malej flek u vzdálenějšího konce lana na fotce na titulní straně Větrníku číslo 5 není on, ale Jirka

Šalda. Takže nejde o absolutní finále, jak při své krátkozrakosti redakce zaměnila, ale o pouhou semi-finálovou přehru. Na důkaz vítězství jmenovaného i toho, že si jeho svalů velmi vážíme, zveřejňujeme foto závěrečného hobla.

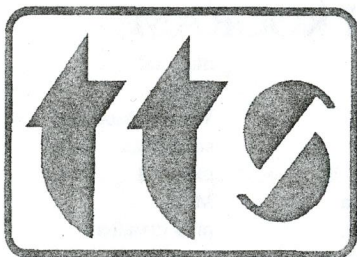
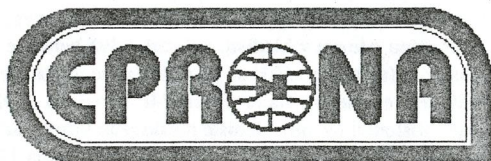
Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

Trh Transport Spedice, S.F.O.

AID
servis

OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Gema

Turnov

Komik

To je také olíbený obor. Jest velmi hezké, zvláště v dnešní době, bavit obecnost a sklízet úspěchy. Záleží ovšem na tom, jakým způsobem se obecnost baví. Vychází-li komika z logické situace, směje-li se divák lidské pošetilosti podávané s vážným úsměvem, je-li hmota v rozporu s rozumem, potom je dobře. Smějeme se jí jako samozřejmosti, třeba působí trpně. Sesměšňuje-li se komická figura sama v neštěstí, nebo posmívají-li se jí druzí, je to zvrácenost.

Zbraní komika je vtip a humor. Velmi často bývá nouze o humor, zato vtip bývá hodně přepeřený.

Jsou tři druhy vtipu. První duchaplně lehce nahozený, posměšný, který nás donutí přemýšlet a jehož jádru (hrotu) se mírně usmějeme. Mistry takového vtipu jsou Francouzové a Angličané. nezapomeňme Oscara Wildea a G.B.Shawa.(...) Druhý je vtip otevřený, přímý, kde jeho jádro se prozradí čili jinými slovy "podává se po lopatě". Cítíme, jak něco bouchne a protože nevzpomeneme vždy na ovládnání svých citů, zapomeneme se a smějeme se hlasitě. Vzpomínám na nejednou užitý vtip: Pan představený neudělal něco správně a pan podřízený zakleje: "Který osel to udělal?" Pan představený poznamená: "Ten osel jsem byl já." echybí ovšem příslušný výraz tváře a přepjaté omluvy. (...) Takovým vtipům rozumí i širší obecnost a proto najdou odezvu v hledišti, zvláště, když herec se "na vtip položil". - Třetí druh vtipu je již absurdní (nemožný). Zde se již nesmějeme vtipu, ale hlouposti. Za smích nad takovou pošetilostí se ve dne stydíme. Komolí-li herec na jevišti slova, říká-li místo "komisar", "konisar", zasloužil by, aby hlediště přešlo jeho vtip chladným mlčením. (Citujeme z příručky Fr.Cimlera Ochotnický režisér a herec, Praha 1934)

(pokračování příště)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Radnice	malý sál
14:30	Vítání DS Česká Lípa	MěÚ
15:00	Vítání DS Česká Lípa	před divadlem
16:00	představení Ephraim Kishon Divadlo Horní Močténice:Byl to skřivan velký sál	
19:30	představení Ephraim Kishon Divadlo Horní Močténice:Byl to skřivan velký sál	
21:45	zasedání poroty	kuřárna
21:45	rozbor představení KPR	půdička
22:30	společenský večer	Kramářova vila

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mírka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavla Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Jiří Bartoš, kompozice videosnímků Standa Šmíd

Cena 2 Kč